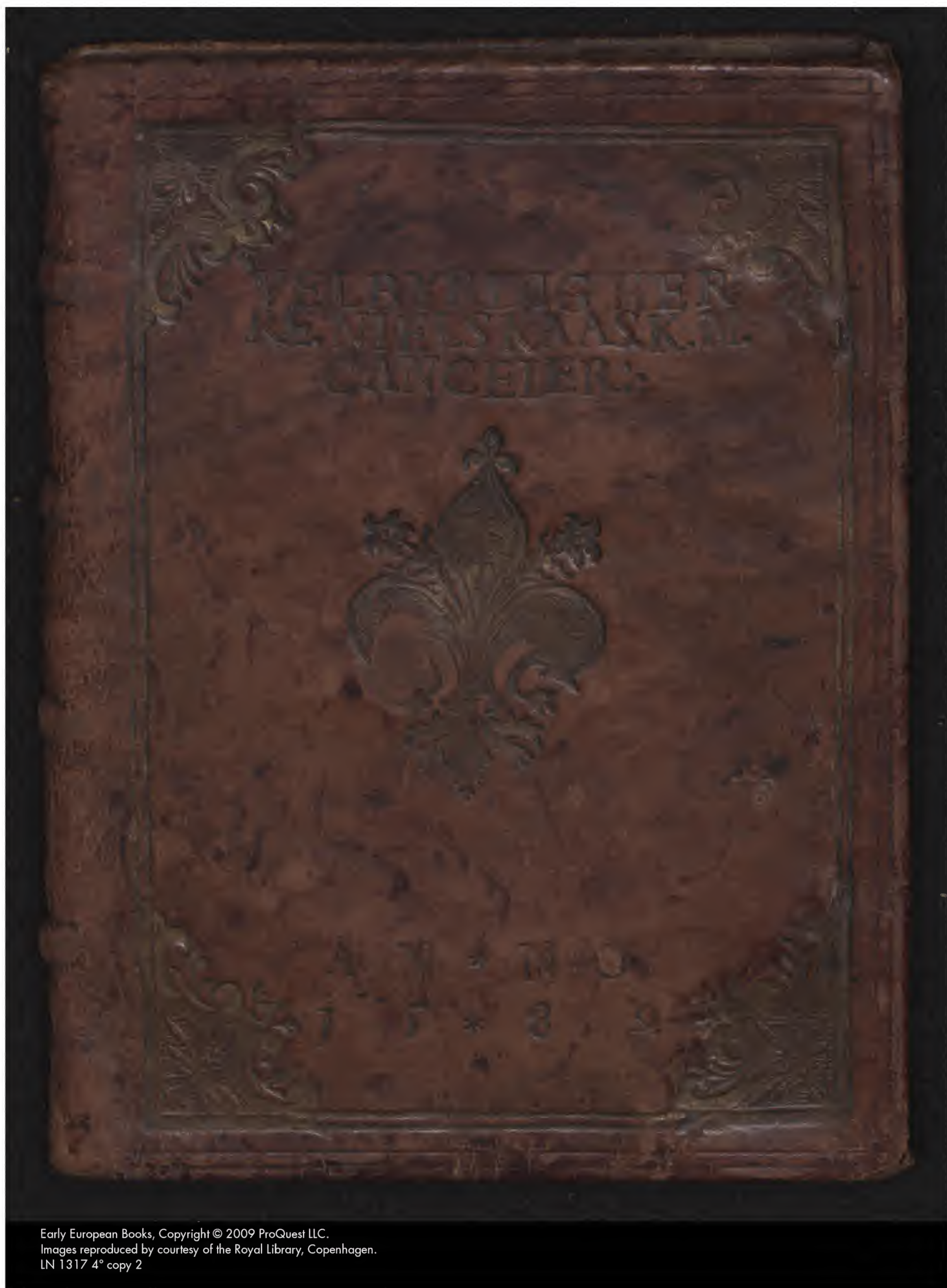

CANCELER

42.–96. Dorethe Rasmusdatter fød j Bøgildgaard, j Torning Sogn,
j Lysgaard Herrit, j Vilcken Sorigten, j Ransstict
j Londsysset j Jutlandt, i Danmarch i kong
[illegible]

Hvad Jeg leffver vi leffver [illegible] Herren, dø
[illegible] vi Herren til.

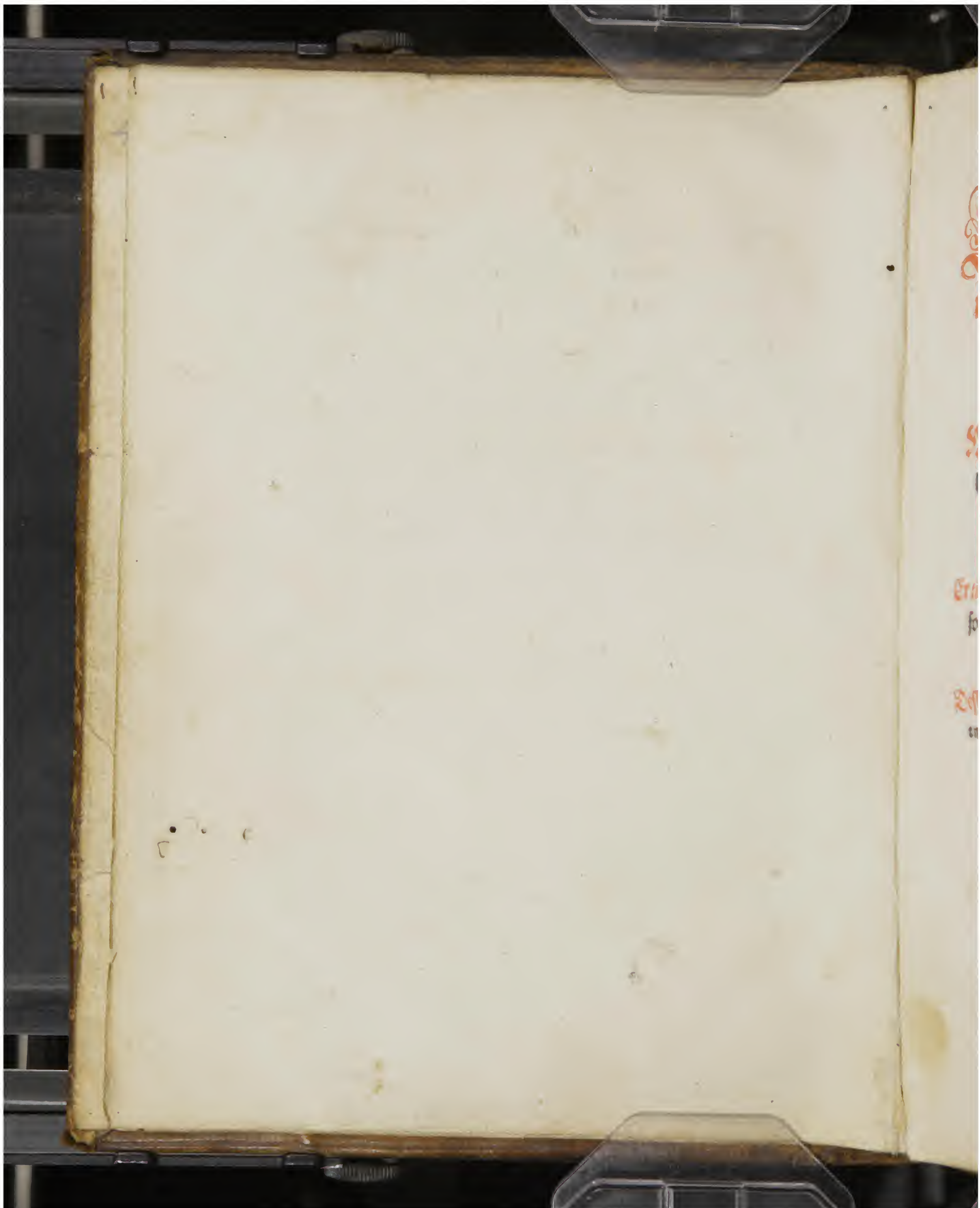
Splendore generis, præclara Eruditio-
ne, ac omnium Virtutum ornamen-
tis, Magnifico & verè nobili Viro,
D. Nicolao Kaas, Domino de Thorup &c.
Seremiss. Regiæ Maiest. in inclyto Re-
gno Daniæ, Consiliario fidelissimo: in-
timo suo Patrono ac Domino: summa
observantia colendo. ddt. Autor.

Hunc meum libellum donavit mihi Nobilis
Kaasdius de Torupdi, in memoriam nob-
ilissimi patris sui Nicolaj Kaasij
Serenissi. Regiæ majest. in clementissimo re-
gno Daniæ Cancellarij ac Consiliarij di-
gnissimi. Cujus anima est in requie.

Johannes Corning
Alaburg.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Hieronym:

Biscops Absolons Oc Her Esbern Snaris Herrekomst oc Adelige Stamme:

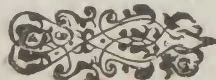
Desligeste Sore Closters første Fundatz oc *Fundatores*. Sammenscreffuen met flijd aff

Morten Pedersøn / den 50. Abbet i

Sore Closter (det 412. Aar / effter Sore Closter bleff *Funderit*,) oc nu Sognepreſt til Roſkilde Domkircke / *Anno Domini*, 1572.

Er tillagt i enden / de Førſters oc Førſtinders Ligs naffn / ſom ere i Sore begraffne. Oc nogle *EPITAPHIA* oc Graffſcriffter ſom ere der funden.

Desligeste er der ocsaa paa det allerſidſte vdi enden tillagd / en CATALOGVS eller Regiſter / paa de værdige Fædris Biſpers naffn vdi Roſkild / fra den Førſte / oc til vor tid / 1589. met nogle deris Epitaphijs oc Graffſcriffter.

Iohan: 8.

De ere Ret frj / ſom Sønnen haffuer giort frj.

Syrach: 44.

Lader oſſ loffue de naffnkundige Folck / oc vore Fædre i deris Affkomſt.

Prentet i Kiøbenhaffn / aff

Laurentz Benedicht.

1589.

BIBLIOTHECA REGIA
HAFNIENSIS

Erlige/Velbyrdige/Hederlige/Høylærde oc velact Herrer/ Prælater / Cannicker/ Vicarier / oc menige Capittels Herrer til Roskild Domkircke vdi Sieland / oc Lunde Domkircke vdi Skaane: Mine gunstige Herrer / Patroner oc gode Venner / gantske ydmygeligen.

GVnstige gode Herrer oc Venner: Aarsagen huorfaare Jeg haffuer ladet vdgaa denne min Scrifft paa Prent / oc den saa korteligen E. V. Fromhed til ære vdi disse tuende Capitler i Danmarck *dediceret* oc tilscreffuit. Er: At efftersdi Jeg haffuer vdi mine vnge dage altid hafft / oc endnu stedse haffuer / stor lyst oc attraa til skøne merckelige Historier oc *antiquiteter* at læse / besee / giemme / antegne / oc aff dennem samle / hues nyttigst mit allerkieriste Fæderne Land / oc atskillige Herrer / Edle oc fromme Folck / Land oc Steder / kunde være til ære / lyst / Naffnkundighed oc berømmelse: Oc der paa voget icke en ringe omkostning / baade met Historie Bøger / oc andet mere som der tilhør / Som nogle fine Herrer i disse tuende Capitler aff mi-

ne Bøger / oc andre antegnelser / haffuer hafft oc seet / som oc nocksom vitterligt er. Och efterdi / denne min korte Scrifft / er it stycke / oc en forsøgelse paa saadant: Vilde ieg dette / først lade vdgaa til at besee: oc om dette behagedis / siden andet ydermere mig faare tage.

Saa er her i denne korte antegnelse / som meget vjtløfftigere kunde vel forklaris / Tuende besynderlige stycker at mercke.

Det Første / Om denne veldige / Velbyrdige oc Naffnkundige Herris / Herr *ABSOLON* Huides / hans Herrekomst oc Stamme / huilcken der først vaar den Niende Biscop her i Roskild i Sieland / oc siden baade Erchibiscop i Lund i Skaane / *Anno Dominj*, 1178. Desligest ocsaa her Biscop i Roskild offuer Sielands Stifft / mere end vdi 22. Aar. Oc merckelige vduold / tilbetroed oc vijselig faarestaaet samme tuende Stiffter tilsammen. Huilcken der vaar en merckelig / Gudfrygtig / Vijss / lærd oc velforfaren Herre. Oc formedelst sine merckelige gierninger til Christendommens forøgelse / Byers / Steders / Slot

oc

oc Closters opbyggelse: Oc i Krig oc Feide/ til Lands oc Rigers beskyttelse/ en Naffnkundig dapper Helt/ oc aff stattelig Adelig Herrstamme oprunden. Oc haffuer hafft merckeligt oc skønt Slect oc Suogerskab/ som i denne samme min liden Bog antegnis.

Dissligest ocsaa/ for hans Tuillings Broders/ Herr Esbern Snaris kønhed oc Adelig mod oc gierninger/ baade til Sore Closter at stiffte oc formere/ Kircker at bygge/ i Callundborrig/ i Vdby i Artzherrit i Sieland/ oc Land at forhielpe til Christendommen/ sine Fæderne Land at forsuare/ oc mod Kongerne Krig at føre/ oc stedse Seieruinding at hiembære. Huis Historie her i nogle maade antegnis/ saa vijt som tien til dette mit forsæt.

Det Andet stycke i denne Scrifft/ er det frj oc Hederligt Sore Closters *Fundatz* oc oprindelse/ huorledis oc aff huem det er først *Funderit:* Naar oc huorledis det er forøgt/ oc siden fuldkommen/ som videre i Historie vijss kunde omtalis/ oc Jeg for nogle Aar siden i Sore Closters Kircke lod bemale/ der ieg

 (suuær-

(vuærdig) haffde min Allernaadigste Herris/ Konning *FRIDERICHS* den 2. (Salig oc Høylofflig Jhukommelsis) befalning/ i den fremfaren Suenske Feide/ i nogle Aar: effter ieg haffde der været *Theologiæ Lector* oc *Pastor* til met tilforn/ i tre samfelde Aar.

Oc efterdi den fromme oc Velbyrdige Biscop *ABSOLON* vaar her i Roskild først Biscop/ oc bleff siden/ baade Erchibiscop vdi Lund/ effter Erchibiscop Eschild/ oc endda nøddes til at beholde dette Sielands Biscops Stifft/ som *Saxo Grammaticus* den veltalende *Prælat* oc Prouist her i Roskild/ giffuer tilkiende: Viste Jeg ingen/ Jeg burde hans *Genealogj* oc begyndelse paa hans Historie/ helder at vnde oc *dedicere*, end Eder/ i gode Velbyrdige/ Hederlige/ Høylærde/ oc fromme Herrer i for^ne^ tuende Capitler. Thi Jeg troer/ at samme hans *Genealogj*, oc for^ne^ Sore Closters *fundation*, met andet saadant/ som her antegnet er/ ingen steds ere bescreffne/ vden huis Jeg for nogle Aar siden/ meddelte den fromme Høylærde Mand M. Anders Veyle/ som vor *Saxonem* da/

saa-

ſaadan ſom den nu findis / lod vdgaa paa vort danſke Tungemaal. Vilde Jeg derfor ocſaa lade dette trycke paa Danſke for andre Velbyrdige oc fromme Folckis ſkyld / ſom *Latinen* icke forſtaar / oc lenge her efter haffuer ſtundet / oc dette tit oc offte aff mig baade i deris ſcriffuelſe oc ſamtale / begæret. Men Jeg meente / at nogen anden ſkulde det haffue faaretaget ſig / oc derfor tøffde der met til paa denne tid.

Derfaare er Jeg ydmyngeligen bedendis oc begærendis / aff E. F. V. i gode Herrer oc Venner / at J ſamme mit Arbeid / ſom en god tid haffuer huilet hoſſ mig / for Aarſager ſkyld / ville nu tage til tacke / oc ſom mig forhaabis / i den beſte mening / baade mig / min Scrifft / oc mit forſæt vdlegge. Vil GVD giffue helbred oc Naade / vil Jeg det (om dette kunde være teckeligt) ydermere forbedre.

Befalendis E. V. oc F. den Allermectigſte GVD / alle oc huer beſynderlige / ſom mine gode Herrer oc Venner. *Datum* Roſkild / *M. D. LXXXIX.* den 21. dag *Martij*, paa huilcken dag / for 388. Aar ſiden / forne Velbyrdige Herre / Biſcop *ABSO.*

SOLON Huide/ bleff død / som er i Sore Closters Chor begraffuen.

E. V. oc F.
vnderdanig

Morten Pederson.

Pastor & Canon :
Roschild.

1.

Biscops Absolons
Erchibiscops i Lund
oc Biscops i Roskild / oc Konning *Vualdemari* den første / aff det Naffn / oc Danmarckis Marsk / oc øffuerste Krigs Første til Land oc Vand / met sin Tuilling Broders Her Esbern Snaris Herrekomst / oc mectige Adelig Stamme: Saa viit som mand kand vdi Sore Closter aff Bøger / Breffue / Priuilegier / Scrifft / Malning / *Antiquiteter* forfare oc vdlede / met deris Herrestams Vaben / oc ny Vaben dennem tillagd aff atskillige Aarsager / findis her effter kortelig oc ordentlig antegnet.

In memoria æterna erit iustus, ab auditione mala non timebit: Psal. III.

2.

Om Her Slau/oc hans Affkom.

DEn første Mand aff denne Slect finde wi at være Her Slau/ en Dansk Hedning/ meget ypperlig. Om hans Herrekomst/haffuer været aff Slauen/ eller oc noget besynderligt selff imod de Sclauonier bedreffuit/ oc der aff fanget det Náffn / eller hans Forfædre saadant giort haffuer/ finder wi intet vist om bescreffuit. Dog det siunis icke at haffue været enten hans rette Naffn: Thi der er ingen aff hans Affkom met det Naffn opneffnd/ Oc ey heller hans Adels Naffn: Fordi ingen behulde samme Naffn effter hannem. Men det Naffn elskte hand meget/ som siden giffues tilkende. Denne ypper Danske Hedning oc Herre/ bygde Slagsby/ Slagsboe/ Slagslille ved Sore Closter. Aff hannem haffuer der mange Byer/ Steder oc Skowe sit naffn i Danmarck/ oc besynderlig her vdi Sieland. Hand ligger begraffuit vdi en Høy hoss sin By Slagsby/ som nu kallis Slagels.

Hand

Hand haffde thu Sønner / Tocke / eller Tycke / eller Tyge: (thi saadan Naffn findis atskillige screffne) Oc Autho eller Outhe. Om dennem tales hoss *Saxonem Grammaticum* vdi den Tiende Bog.

Tocke kaltis Trylle / bleff ypperlig / oc vaar den første Christne Mand i Danmarck aff det Slect / oc leffde i Konning Haralds Blaatands (hues bane hand ocsaa bleff) oc Konning Suends tid / der de regerede Danmarck oc mange andre Riger oc Førstedømme. Huem mere vil om hans vnderlige gierninger oc frijt Adels Mod vide / oc huor for hand oc kalledis Tocke skytter / kand læse *Saxonem.*

Samme Tocke haffde tre Sønner: Den Første hed *Autho.* Hand bleff slagen aff de Vender imellem Laaland oc Falster / Huorfor der kom Krig imellem Danmarck oc de Vender / som *Saxo Grammaticus* siger i sin Tolffte Bog: *Rege* 73.

Den anden Søn hed Othingkar Biscop i Ribe / en hederlig oc rund Herre.

Den Tredie Søn hed Herr Skialm *Candidus,* Retsindig eller Huide / enten for hand elskte *Religionen* rettelig / eller for sin fromme oprictigheds skyld. Denne vaar Biscop

ſcop Abſolons oc Herr Eſbern Snaris Fader Fader. Hand vaar ocſaa *Sancti* Knuds Hertugis opføder oc Tuctemeſter/ *Saxo Grammaticus lib: 13. Rege 74.* Oc vaar Herre offuer Lante Ryen/ *Saxo lib. 14. Rege 79.* Oc haffde it merckeligt FromMands oc Herris rycte/ der oc hoſſ alle Folck.

Herre Skialm Huides Affkomſt oc Vaben.

Dette Vabens Farffue.

Det øffuerſte Feld Huid/ det andet Blaat/ och ſaa fremdelis ned at: Bierget Brunt/ oc Fuglen Huid.

DEnne Skialm haffde Fire Sønner / oc trende Døttere.

Sønnerne hede Herr Tocke eller Tyche Skialmsøn / Ebbe Skialmsen / Herr Asser Skialmsen som kaltis Herr Røg / oc Sune Skialmsen / eller Sune Huidte / om huilcke *Saxo lib: 14. Rege 75.* oc taler.

Døtterne hede Cecile aff Burg / som nu kaldis Petersburg / oc er næste Landsby Norden fra Sore Closter: Oc Mogga / som effter sin salige Hosbondis død bleff Nunne vdi vor Frue Closter i Roskild / oc bleff der død vdi it Gudeligt Penitentzis leffnet. Den Tredie Daatter hed Margrete / døde oc en Nunne i Roskild.

Disse Brødre betenckte oc samtyckte at bygge it Closter paa deris egen grund oc Gods / Gud til ære / *Religionen* til forbedring oc bestyrckelse / oc Fattige til daglige hielp: Men Tocke døde før Bygningen begyntes / oc gaff dog til samme sted halff sin Hoffuitlod vdi Jorlund / Fienisløff lille / Froes Mosse oc Hagedrops ore: Oc til Stedsens Bygning antuordede hand sin trofaste Broder Asser Røg / Sexten Marck purt Guld hemmelige / Oc hand døde

 saa /

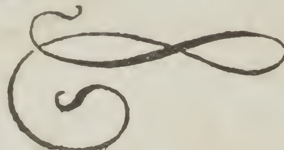
saa/ oc bleff begraffuit i Fienisløff Capel/som vaar begynt at være en Kircke. Oc siden bleff hans Legeme/ effter gamle Patriarchers oc Christnes vaane/ met sine Forældris oc Slectis Been/ henført oc begraffuet (effter Sore Closters Kircke vaar bygget) vdi Sore Closters Kircke/ som deris begraffuelser endnu findis/ oc nogle GraffueSchriffter oc skøne Verss/ som *Saxo Grammaticus* haffuer giort/ oc andre fine Lærde Mend/ oc findis i Closters gamle Pergamentz Bøger/ giffuer tilkiende/ oc burde vel at gemmis/ oc i *Historier* antegnes/ som i sin tid met Guds hielp/ vel skee kand.

De andre Brødre/ Ebbe oc Asser/ besynderlige *funderit* samme Closter paa en Ø hed Sorø/ eller Søørø. Thi tuende Søer (som ere Søresø oc Tuollesø) giøre denne Ø. Oc vaar samme Ø Asser Røgs Arffue oc Affuels Gaard/ dog der end vaar paa samme Ø en Gaard hed Heglinge/ som den Mose ved Petersburg haffuer sit Naffn aff. Oc er der icke mere ret Fersel til Sore Closter for samme Søers skyld/ end aff de tuende giorde Damme oc Broer: Den østre kallis Bolbroe/ Den Nordeste kaldis Heglebroe/ oc nu Petersburgs

Dam / oc indelucker samme skønne Ø / som er skøn met Fiskerj / Agger / Eng / Skow / oc all Fructbarlighed / som alle vel ved. Samme Mitlands Ø / er sielden at finde / icke større oc skønnere / som meget kunde vel talis om. Dog paa denne tid lader ieg det fare.

Disse forneffnde Brødre bygde først en liden Steen Cappel til Closters begyndelse / oc er det store gamle Port Huss / som endnu staar for Sore Closter / vdi huilcket Cappellen oc findis yderste ved den østre part aff Porten / paa den Nordeste side / vden for som Porten henger. Oc der bleff sat en Mand ind i Closterit / som skulde være Forstander / kom fra Otthensee i Fyn / hed Broder *Thomas* oc vaar vtro: Oc det Guld Tocke antuordet sin Broder Asser / antuordet Asser sin Broder Ebbe / oc Ebbe antuordet Forstanderen *Prior Thomas* det / oc hand lidet eller intet forbedret Steden der met / vaar icke trofast / ey heller hans efterkommere Broder *Iordanus*, som kom fra Ringsted Closter did / oc ey heller Broder Robert / som kom fra Suerig hid / til Biscop Absolons oc Herr Esbern Snaris tid / at de opuoxte oc bleffue merckelige Herrer oc mectige Mend / da formeredis icke Sore Closter noget mer-

merckeligt met Gods eller god tilsiun: Oc der faare beregnis icke deris Forældre for de visse *Fundatores*, Eller disse Formend oc Forstandere for Sore Closters Forstandere vdi voris Bøger / Taffler oc *Historier*.

Her Tocke Skialmsøns Affkom.

HErr Tocke Skialmsøn haffde tuende Hustruer / den ene effter den andens Død.

Den Første hed Regnild: Den Anden Gytthe. Hand afflede Tre Sønner oc en Daatter met hende.

Sønnerne hede Styge / Skialm *Banus*, oc Gert. Daatteren hed Ingefrid.

Styge haffde en Hustru hed Christina / oc afflede Tre Sønner: Tocke / Aage oc *Iuris* met hende.

Tocke haffde en Daatter hed ocsaa Christina / oc hand bleff sielff siden Prouest i Roskild.

Juris

Dette Vabens Farffue.

Det gantske Feld Gul oc Grenene blaa.

Juris Stygsens Hustru hed Margret.

Skialm *Banus*, Stygs Broder / haffde fire Sønner. *Petrus*, den Første vaar Biscop vdi Roskild. Den Anden hed Styge Huidte. Den Tredie Niels. Den Fierde Skialm Litle. Oc tre Døttere / Cecilia / Jngefrid / oc Gytthe.

Cecilia Torberns Hustru / fødde *Iohannes* Grand / Prouist i Roskild først / oc siden Erchibiscop. Siden effter Torberns hendis Hosbunds død / fick hun til Ecte Oluff Tockesøn.

B Jnge-

Cecilia Torberns Hustrue, födde Johannes Grand, Prowist i Roskilde forst, oc siden Erke Biskop. Siden efter Torberns hendis Hosbondz Død, fick hun til ecte Oluff Tocke[illegible]søn.

Ingefrid den anden Søster/ fick N. Mogensøn.

Gytthe den Tredie Syster / fick Esbern Karlsøn / oc fødde Ingefrid / *Iohannis* Vagensøns Hustrue. Den Anden Syster vaar Niels Knudsøns Hustru aff Skaane.

Den tredie vaar Peter Huittings Hustru: Om dem talis intet mere nu om i vore Bøger / oc anden schrifft / som merckeligt er / uden lidet hoss Herr Asser Røg / om de Huittinger.

G. Tockesøn.

Det første Feld Gult / Det andet der hoss Blaat / det middelste Feld Røt / nest neden for det første Feld Blaat / det andet der hoss Gult.

Gert den Tredie Stygs Broder / haffde en Søn hed *Absolon.* Denne Absolons Søn hed Niels / oc Nielsis Hustru hed Maren / *Anno domini* 1300.

Ingefrid Tockis Daatter Stygs Syster / fødde ved sin Hosbunde / Tocke Pust.

Tocke Pustis Hustru hed Gunild. Hand afflede en Daatter met hende / hed Gyttha. Samme Gyttha haffde met sin Hosbunde fire Sønner / Niels / Stygh / oc end en hed Niels / døde *Anno* 1300. Den Fierde Søns naffn er icke bescreffuit / men hans Sønner optegnes / som heder / *Petrus Vethus Trugotus* Prouist i Lund / oc Niels Ranilde. *Petrus vethus* haffde tho Sønner oc tre Døttere / om huilcke skal strax videre tales hoss Ebbe Sunesøns Daatter.

Herr Ebbe Skialmsøns Affkom.

HEr Ebbe Skialmsøn den anden Skialm Huides Søn / vaar oc en veldig Herre / oc meget actet vdi Kong Suends tid. Hand vaar Høffuitzmand offuer Roskild / effter at

Kong Suend haffde den først befest met Vold oc Graffuer. *Saxo Grammat: lib: 14. Rege 76.* Saa at der oc talis aff Kongen selff om hans død oc hederlig begraffuelse. Samme Herr Ebbe haffde met sin Hustru Frue Reignild tre Sønner / Sune Ebbesøn / Tocke Ebbesøn / oc Peder Ebbesøn / oc en Daatter hed Gytthe / fick Oluff Glugh / om huilcken skal siden talis.

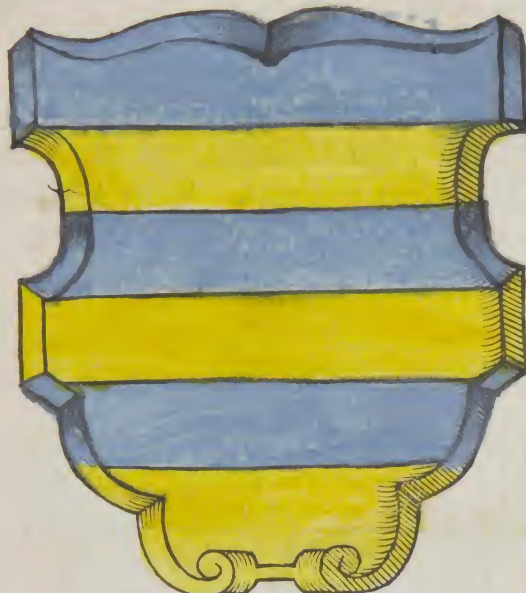
Sune Ebbesøn aff Knadorp / afflede met sin Hustru Cecilia / siu Sønner oc en Daatter. Sønnerne hede Peder / Anders / Torbern / Lauritz / *Iohannes,* Jacob oc Ebbe / Daatteren hed Margret. (Oc somme meener end en Daatter hed Cecilia / oc fick Peder Tostensøn aff Petersburg. Der om skal siden videre tales i Sune Skialmsøns Historie.)

Om denne Sune Ebbesøn taler *Saxo, lib: 14. Rege 76.* Oc i Kong Valdemars tid / *Rege 79.*

Peder Sunesøn kaltis *senior,* oc bleff Biscop i Roskild nest efter Biscop *Absolon* Asser Røgs Søn / som siden videlig skal antegnes / for hues ære skyld denne gantske Scrifft er begynt oc optegnet.

Anders

A. Archie:

Dette Vabens Farffue.
Det øffuerste Feld Blaa/det næste Gul/ oc saa frem-delis ned at.

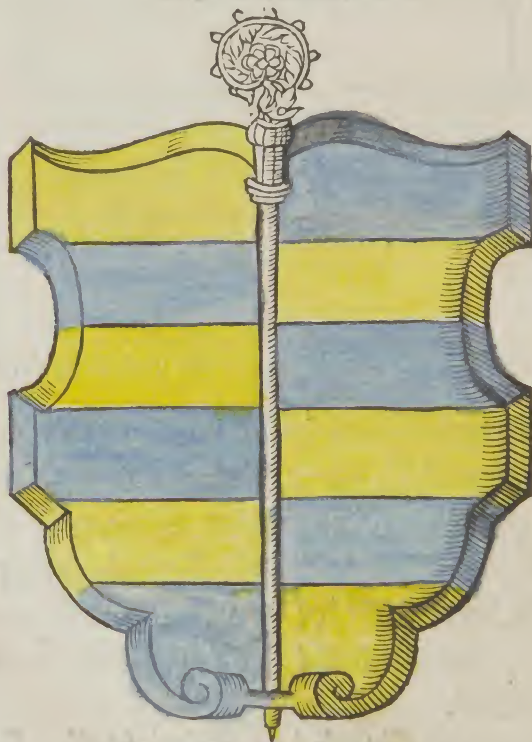
Anders Suneson/vaar *Doctor Theologiæ*, en merckelig Lærd Mand/ oc bleff Erchibiscop vdi Lund/ nest effter Biscop *Absolon*, om huilcken *Saxo* taler i sin Fortale offuer vor Danske Krønnicke/oc hand screff *Hexameron versibus*, som findis i Roskild *Bibliotheca*, oc anden steds.

Lauris/ Jacob/oc Ebbe/ bleffue slagen ved Leene vdi Suerrig/ der de Krigede for

Suerkin deris Suoger i Suerig (som siden skal omtalis) vdi Konning Valdemars/ den Andens tid/ *Anno* 1208.

Jacob Suneſøn afflede met sin Hustru Frue Estrit / tho Sønner / oc en Daatter. Den Første hed *Iohannes*. Den Anden hed *Petrus Iunior*, oc bleff en veldig Biscop.

P. Iunior.

Dette Vabens Farffue.

Det øffuerste Feld paa den venstre side Staffuen Blaa/ Det Andet Gul oc saa fremdelis ned at. Paa den høyre side Staffuen det 1, Gult/ det 2, Blaat/ oc saa fremdelis.

Daatteren hed Inger / oc bleff Stygh Marſkalcks Huſtru / ſom kaltis / Marſtigh.

Iohannes Suneſøn Marſkalck / døde til *Jeruſalem*, haffde en Søn hed *Iohannes* Litle / oc en Daatter hed Cecilia.

Denne Cecilie bleff ypperlig gifft / oc fick Greffue Niels aff Halland.

N: Greffue til Halland.

Dette Vabens Farffue.
Kronen Gul / Feldet Røt / oc Griffuen Gul.

Herren alle [illegible]
Visselig [illegible] fremmer,
som hannem ick forglemmer,

O hellig aand giff
mig bestand trøst
mig i min sidste nød
tag [illegible] fra mig
Min siel til dig tag i
dine hænder.

Oc affledde tre Sønner/ oc tho Døttere. Sønnerne hede Niels/ Anders/ oc Jacob Paars Greffuer alle. Døtterne hede Alhed/ Niels Tosteſøns Huſtru / oc den anden hed oc Cecilie.

Ebbe Suneſøn ſom oc bleff ſlagen i Suerrig/ haffde tho Sønner / oc fem Døttere. Sønnerne hede *Iohannes* oc Peder. Døtterne *Chriſtina, Benedicta, Catharina, Cecilia.* Den Femte er icke naffn hoſſ/ men alene paa hendis Affkom.

Peder Ebbeſøns Huſtru hed Inger. Hand affledde met hende tho Sønner / Torbern oc Peder / oc en Daatter hed Cecilia ſom vaar *Abſolons* Huſtru.

Chriſtina den førſte Ebbe Suneſøns Daatter/ fick Harald Marſkalck/ oc affledde Oluff Litle.

Benedicta den anden Daatter vaar den vnge Konning aff Suerrig Suerkins Huſtru. Hand affledde met hende Thuæ Suerkinſøn (hues Huſtru hed Inger Peder Kols Daatter) Oc en Daatter hed *Helena,* ſom haffde met ſin Hosbunde tho Døttere / hede *Benedicta* oc *Catharina.*

Den

Den Tredie Syster hed *Catharina*, Peder Jacobsens Hustru.

Den Fierde Syster *Cecilia* fick Jon Reymatzen/ afflede en Søn hed Jon Litle / oc en Daatter hed oc Cecilie.

Jon Litle haffde tho Sønner / Torbern oc Peder / oc en Daatter hed oc Cecilie.

Cecilia Jon Litles Syster / fick Peder Better (om huilcken bleff noget rørt tilforne hoss Ingefrid Tockes Daatter) Hand haffde tho Sønner / Anders oc Jens / oc tre Døttere.

Elizabeth vaar en Nunne. Den anden Syster hed *Christina*, Ingemar Hiortis Hustru/ om huilcken strax skal tales.

Den Tredie vaar Gytthe/ Anders Nielsens Hustru. Denne Gytthe haffde tho Døttere. Den ene fick *Absolon* Nielssøn. Den Anden Niels Rannesøn / om huilcken der tales hoss Assers Skialms Huides / den tredie Søns Affkom.

Den Femte Syster bleff ypperlig gifft/ fick Greffue Ingelbret / haffde tre Døttere/ Thue Hiortis Hustru / Vffue Drostis Moder / oc *Cecilia* Vagn Karlsens Hustru,

Thue Hiort met sin Hustru / Greffue Ingelbrets Daatter / afflede Niels Hiort/ oc en Daatter *Sophia*, Knud Saporns Hustru. Nielsis Søn hed Inguor Hiort. Denne Inguor Hiort haffde tho Sønner / oc en Daatter. Sønnerne hede Jacob Inguorsøn/ oc Augo Inguorsøn. Daatteren haffde Oluff Jensøn aff Thiustofft/ oc fødde en Søn hed Jens Oluffsøn.

Den Anden Greffue Ingelbrets Daatter/ vaar Vffue Drostis Moder / oc siden fick *Iohannes* Nielsøn/ som afflede Niels Johansøn.

Den Tredie Daatter Greffue Ingelbrets/ hed *Cecilia*, Vagen Karlsøns Hustru. Hand afflede met hende Niels Vagensøn/ *Catharine* Truten Pedersøns Hustru/ oc Cecilie Jon Andersøns Hustru.

Tocke Ebbesøn/ Ebbe Skialmsøns den Anden Søn/ Sunes Broder/ afflede Styg Gallen. Denne Styg Gallen haffde tho Sønner / Niels oc Juris/ oc en Daatter hed Margret/ Jens Gunisøns Hustru.

Niels Stygsen bleff en Biscop.

Juris

I. Stygsøn.

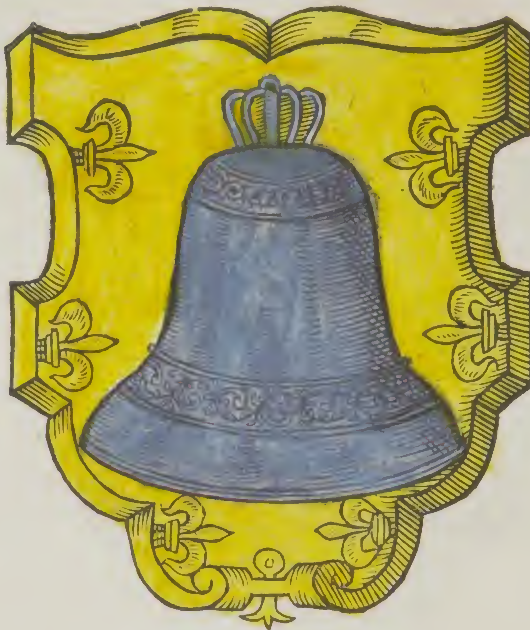

Dette Vabens Farffue.

Det øffuerste Feld Røt/ Det nederste Blaat oc Fuglen huid.

Juris Stygsen afflede Fem Sønner/ met sin Hustru *Christina*, Niels/ Peder/ Tocke/ *Iohannes* oc Styg/ oc en Daatter hed *Christina*.

N. Iuris.

Dette Vabens Farffue.
Feldet Gult/ oc Klocken blaa.

Niels Jurissøn vaar en merckelig Cannick vdi Roskild Domkircke.

Margret Styg Gallens Daatter/ fødde en Søn hed Gumme/ oc tuende Døttere: Den ene hed *Catharina* Anders Pedersøns Hustru. Den anden *Christina* Niels Tockesøns Hustru. Hand førde det Hiorteuige/ som siden findis hoss Oluff Glugh.

Denne

Denne *Christina*, fødde fire Døttere/ Ossa / Stij Marskalcks Hustru.

Den Anden Daatter vaar Oluff Tagensøns Hustru.

Den Tredie/ Torbern Jensøns Hustru.

Den Fierde Niels Lendis Hustru/ som afflede met hende Anders Stisøns Hustru.

Denne Anders Stisøns Hustru fick en Daatter hed *Sophia*: Hun fødde ved sin Hosbunde tre Døttere/ Margret Jens Michelsens Hustru/ *Christina* Effuert Maltyckes Hustru/ oc en hed *Sophia*.

Peder Ebbesøn / Ebbe Skialmsøns den tredie Søn aff Knadorp / hans Hustru hed Inger. Hans Vaben findis ocsaa hoss oss/ dog noget forbedret/ som er snart at besee.

P: Ebbeſøn.

Dette Vabens Farffue.

Det øffuerſte Feld Blaat / det andet Gult oc ſaa fremdelis ned at.

Gytthe Ebbe Skialmſøns Daatter / deris Syſter fick Oluff Glug / aff huilcken der er meget ſkøn Herrekomſt.

Hand

O: Glug.

Dette Vabens Farffue.
Feldet Blaat/ Tackerne Gule oc Loddene Gule.

Hand affledemet hende otte Sønner/ oc tho Døttere/ men Sønnerne førde icke alle it Vaben. Sønnerne hede Gumme / Asser / Ebbe / Niels / Jacob / Hemming/ Lauris oc Inguor. Døtterne hede Margret/ Den anden vaar Suerkins Hustru/ som før bleff noget omtalet.

Gumme

Gumme Glug hans Hustru hed *Christina*, haffde en Søn hed Oluff Gummesøn.

Den anden Broder hed Asser Glug/ Hans Hustru hed *Iuliana*, oc hans Søn hed *Saxo*.

Asser. *Saxo*.

Dette Vabens Farffue.
Feldet Blaa/ det middel Feld Gul.

Denne *Saxonis* Søn hed *Iohannes*, *Iohannis* Søn hed Peder Jensøn.

Den

Den Tredie Broder hed Ebbe Glug aff Haſledorp/vaar øffuerſte Feltherre vdi Suerrig/ der Suerckin vant Suerrig / oc bleff der ſlagen paa Leene (dog at ſaa mange ſom aff denne Herreſtamme der bleff ſlagen / bleffue hiemførd oc vdi Sore Cloſters Kircke begraffne.) Samme Ebbes Huſtru hed Cecilie/ oc de haffde en Søn hed Oluff *Pincerna Valdemari ſecundi*, aff Bauelſe. Denne Oluff Kongens Skenck / haffde tuende Huſtruer/ den ene effter den andens død/ Margret/ oc *Sophia* Holmgøres Daatter/ de affleде Fem Sønner oc en Daatter. Sønnerne hede *Magiſter Petrus, Iohannes* Oluffſøn / Jacob Oluffſøn / Hemming Oluffſøn / oc Anders Oluffſøn: Daatteren hed Margret.

Jacob Oluffſen haffde en Søn hed Anders. Om de andre Brødre findis intet beſcreffuen beſynderligt/ vden at Anders Oluffſøn kaltis oc *Pincerna* aff Tiusṫoffte. Hand vaar den ſidſte Mand aff all denne Herreſtamme / der vaar paa Suerdſiden. Hand haffde met ſin Huſtru Anders Anderſſøn/ ſom kaltis Litle/ oc *Iohannes* Anderſſøn/ dog de bleffue bortdøde ved Chriſti Aars Alder 1434.

Margret deris Syster Oluff *Pincernæ* Daatter / vaar først Tockis Hustru / oc fick saa Greffue Ernst aff Glyten / oc fødde ved sine Hosbunder / Oluff Tockesøn / Niels / Anders / Greffue Henrick / Cecilie Tockes Daatter / oc Ryckitze.

E. G. 2. Glytis:

Dette Vabens Farffue.
Kronen Gul / Feldet Blaa / oc Løwen Gul.

Oluff

Oluff Tockeſøn haffde tho Sønner/ *Iohannes* oc *Andreas*, oc en Daatter hed Margret.

Cecilie Tockesdaatter fick Anders Nielſøn/ hues Vaben er her hoſſ ſat.

A. Nielſen.

Dette Vabens Farffue.

Feldet Røt/ den middel gang huid/ oc Skalerne Brune.

Ryckitze haffde en Daatter hed Jngefrid/ oc fick Lawe Aageſøn/ ved *Anno* 1332.

Den Fierde Oluff Glugs Søn/ hed Niels Glug. Hand haffde en Søn hed oc Niels. Denne Niels haffde en Søn hed Peder Nielssøn/ oc en hede Hening lick.

Den Femte Søn hed Jacob Glug / oc førde saadant Vaben som her hoss sat er.

1. Glug.

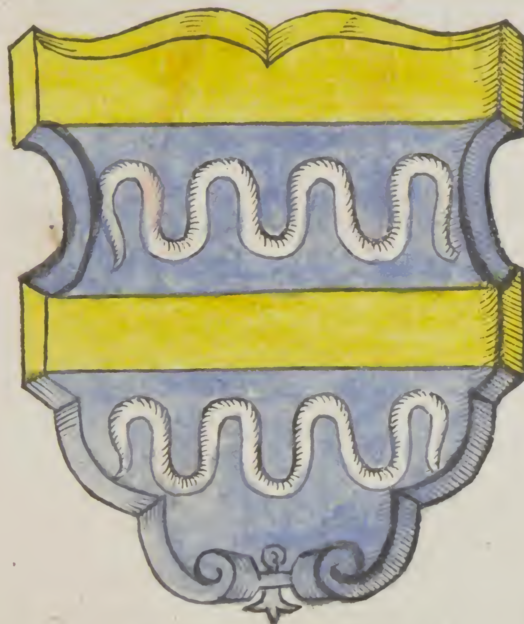
Dette Vabens Farffue.

Feldet Gul/ Bielcken oc de tre Sparre Blaa/ paa Gul feldet.

Den Siette Søn hed Hemming Glug/ afflede tre Sønner / Jon Hemmingsøn / Eschild oc Niels : oc en Daatter hed Margret. Jon Hemmingsøn haffde en Hustru hed *lares.*

Eschild Hemmingsøn kaltis Snubbe/ oc førde it besynderligt Vaben. At Snubbe Kaarss haffuer naffn aff hannem/ meenis aff mange.

E. S.

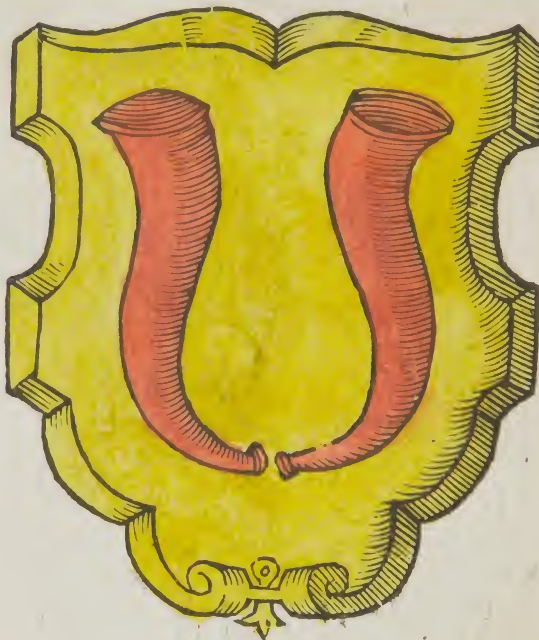

Dette Vabens Farffue.

Det øffuerste Feld Gul/det andet blaa/ Det middelste Feld Gul / det nederste Blaa/ Ormgangene skulle være hvide.

Eschild Hemmingsøn haffde en Søn hed Niels Drucken / oc førde oc it Vaben besynderligt fra sine Forfædre / som her er hoss tegnet.

N. D.

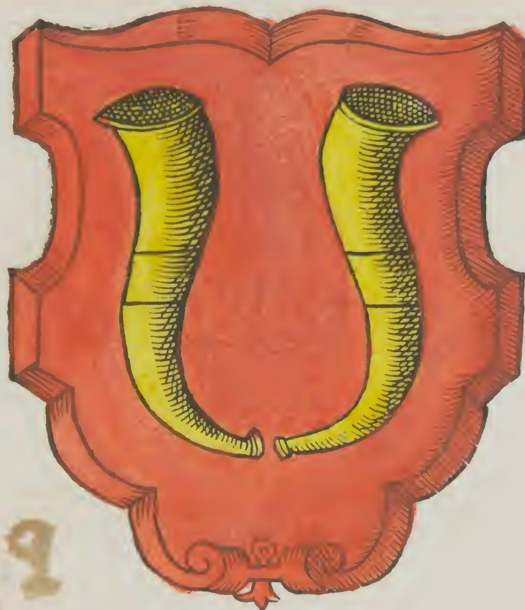

Dette Vabens Farffue.

Feldet Gul/ oc Hornene røde.

Oc en anden Søn hed oc Eschild Snubbe/ oc førde oc it besynderligt Vaben / som oc her nest efterfølger.

Niels

Dette Vabens Farffue.

Feldet Røt/ oc Hornene Gule.

Niels Hemmingsøn Hemming Glugs Søn/ kaltis oc Niels Drucken/ oc førde oc saadant Vaben som der til hører/ oc er noget forbedret/ som her effter staar.

Den

N. H. D.

Dette Vabens Farffue.

Feldet Blaa/ Hornene røde/ oc Begeret huid.

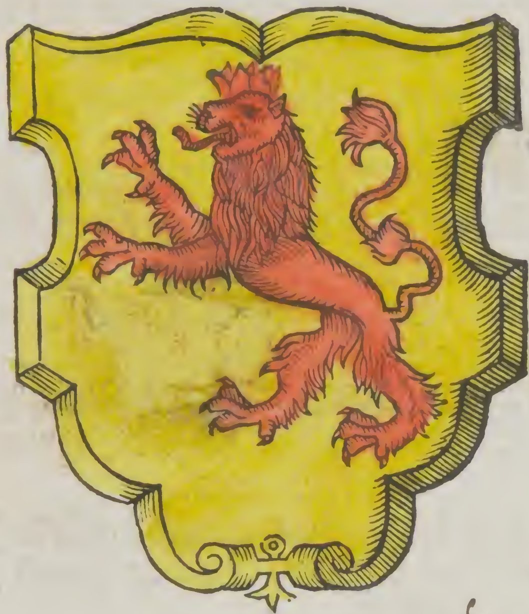
Paulus Jacobi
Pauli mis[...]
Anno 1672
Die 29 Januarii

Den Siuffuende Broder hed Lauris Glug / bleff oc slagen met andre sine Brødre i Suerrig/ der de krigede for Suerckin/Regenter vdi Suerrig/ som vaar deris Suoger/ oc haffde deris Syster/ som de vndsette met it merckeligt oc drabeligt tall Krigs Folck/ oc droge selff met.

Den

Den ottende Broder hed Inguor Glug/ oc førde saadant it Vaben.

I. G.

Dette Vabens Farffue.
Feldet Gul oc Løwen Rød.

Hand afflede tho Sønner/ Jacob oc Esbern Visse. Esbern Visse haffde en Søn hed Ebbe Søør.

Margret den anden/ disse otte Brødris Syster aff Bauelse / haffde tho Sønner/

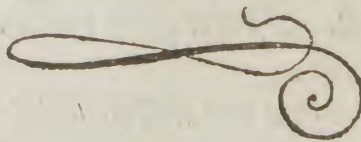
Tuli Boesøn / oc Oluff Tagesøn. Tules Søn hed Peder / hans Daatter *Sophia*, oc den anden Daatter hed Cecilie / *Iohannes* Marsuins Hustru aff Suserop. Hues Daatter ligger oc begraffuet i Sore Closter met de andre Forfædre / som Tafflen paa de der ere begraffne giffuer tilkende: Oc maa skee / en anden tid skal antegnis.

Margret / Sune Skialmsøns Daatter / fornenffde siu merckelig Herr Sunes Sønners Syster / haffde tho Sønner oc en Daatter. Sønnerne hede Peder / Sune: oc Daatteren hed Cecilie.

Peder afflede en Søn hed Niels Pedersen. Samme Niels haffde fire Sønner / Jacob / Stig / Peder / Anders.

Cecilie / ved Herr Erland / afflede Jens Erlandsøn / Anders / Niels oc Jacob / som vaar Erchibiscop.

Jens Erlandsøn / haffde Jacob Jensøn / Anders Jensøn: oc en Daatter hed Cecilie / huis Daatter kaldis *Sophia*.

Herr

Herr Asser Røgs Affkomst.

DEn Tredie Søn Herr Skialm Huides/ hed Asser Skialmsøn/ heller Asser Røg/ boede vdi Fienisløfflille vdi Sore Bircke/ nu Norden fra Kircken/ oc loed Kircken der bygge met tho Taarne paa/ aff denne Aarsage. Før hand fick samme Kirckes Bygning fuldendt/ drog hand met de andre sine Slectinger i Leyde/ at krige for deris Suager Suerckin i Suerrig/ som før bleff sagd. Oc der hand afftog/ vaar hans Frue Fructsommelig/ befalet hende dog samme Bygning met saadanne Ord/ at fick hun en Søn/ skulde hun sette it Taarn paa Kircken/ men fick hun en Daatter/ skulde Kircken være slet kullede. Oc der hendis tid kom/ fødde hun tho Sønner/ Esbern Snare/ oc Biscop *Absolon*, oc lod saa bygge tho Taarne paa samme Kircke/ som min salige Formand Abbet Oluff Karsemose (effter noget aff det ene nederfald) lod giøre it aff/ *Anno dominj* 1561. Men hoss *Saxonem* anderledis taler Dumbar Ryelender til *Absolonem* Erchibiscop/ oc siger hans Broder Esbern at være eldre i Aar end Bispen. Maa

ske det siuntis saa/ eller hannem vaar saa be-
ræt/ eller gietter saadant. Thi Bispen vaar
raget slet/ oc førde icke skæg / eller hand taler
icke om Esbern Snare der i det sted.

Forneffnde Asser Røgs Hustru hed In-
ge/hand afflede met hende disse Tuillinge Brø-
dre/ Esbern oc *Absolon*, oc en Daatter hed In-
gefrid.

Absolon Huide eller Røg/ bleff Biscop
vdi Roskild først vdi tiue Aar. Oc siden Er-
chibiscop vdi Lund / oc haffde begge Biscops
Stigterne i 23. Aar tilsammen/ belff der nød
til effter Erchibiscops Eschilds tid / som drog
vden Lands til Clareuall til *S. Bernhardum*
at leffue hoss hannem / som hoss sin gamle *soci-
um studiorum*, som ocsaa *Saxo* oc andre Histo-
rier giffuer tilkiende.

Samme *Absolon*, vaar en merckelig/ her-
lig / dapper Mand / oc vaar Kong Valde-
mars den førsties aff det Naffn / Krigsøffuer-
ste oc Høffuitzmand baade til Land oc Vand/
oc meget naffnkundigt bedreff/ som i Chrøni-
cker icke bør at forgættis / oc ey heller *Saxo
lib*: II. *Rege* 77. besynderlig forglemte. Hand
førde sit eget Vaben/ som her effter staar.

Och

Dette Vabens Farffue.

Feldet Blaa / Hiorten Gul / Tackerne Røde / oc Stiernerne Gule.

Och saa vel som hans Broder Herr Esbern Snare / vaar ypperlig / i mange danske Kongers tid / oc de vaare allesteds i det ypperste spil / oc Regerede oc raadde vel / baade til Guds ære / oc i Lande oc Rigers bestilling.

Disse merckelige Herrer oc tuilling Brødre / effter deris Faders oc Faderbrødris død / bygde Sore Kloster met Kircken oc anden skøn

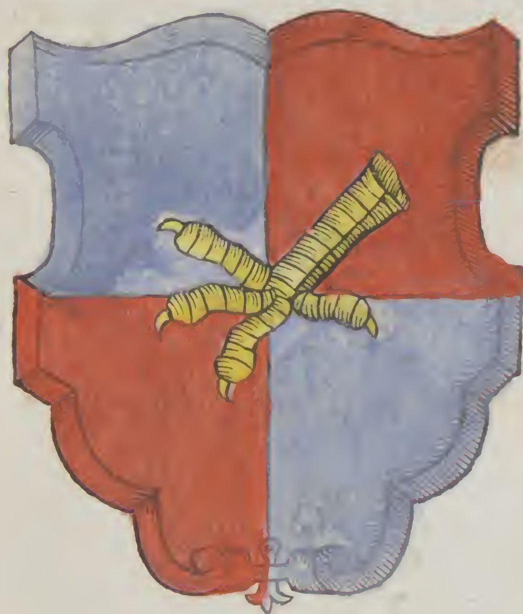
Bygning / oc hialp til at Closterit skulde bliffue ad oc forbedris / *Anno dominj* 1161. Gaff der meget skønt oc velbeleyligt Gods til / oc flyde mange *Priuilegier* hoss Paffuer / Konger / Herrer / Førster oc *Prælater*, oc forbedret Steden oc Godset met all Gudfrygtige oc flittelige tilsiun.

Absolon bygde ocsaa først Kiøbenhaffn oc Slottet / som hand kallede Axeluold. Hand døde den 21. *Martij*, som er *S. Benedictj* dag *Anno dominj* 1181. Dog somme setter met sandhed lengre frem / 1201. Hans oc mannges aff samme Herrestammes *Epitaphia* oc Graffscriffter findis i Sore Closters Kircke / oc i Bøger / som ere en part screffuen aff *Saxone Grammatico*, en part aff andre fine Lærde Mend / som maa ske / kand enten her antegnes i denne Scrifft / eller andensteds.

Herr Esbern Snare Biscopens Broder / om huilcken *Saxo* oc taler *lib*: 14. *Rege* 76. i Konning *Valdemarj* tid oc Historie: Oc i vore gamle Danske Viser / met all ære oc roess / i Danmarckis Riges bestilling til Island oc andensteds / vaar en merckelig god duelig Rigens Mand. Hand haffde trende Hustruer effter hin anden / Huluefrid / Ingeborge / oc

Hele-

Helena. Denne vaar Hertug Gottorms Daatter. Hand afflede met sine Hustruer Tre Sønner/ *Absolon, Iohannes* oc Niels. Oc tho Døttere/ Cecilie oc Jngeborge.

Dette Vabens Farffue.

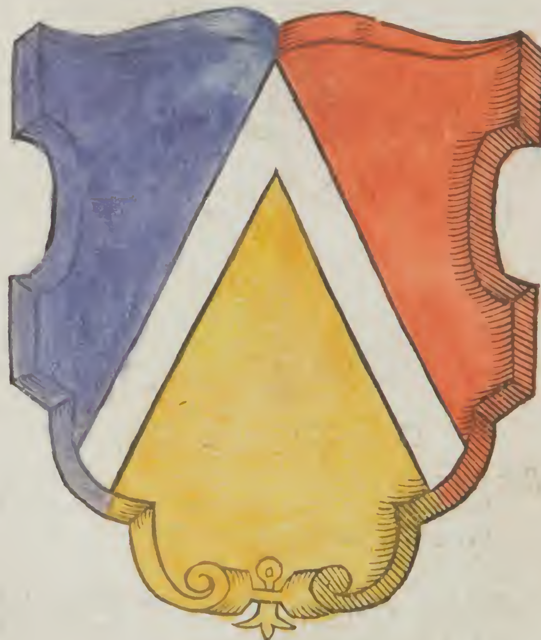
Feldet paa den venstre side Blaa/ paa den høyre side Rød/ det nederste Feld Rød/ det andet der hoss Blaa/ oc Kloffuen Gul.

Absolon, Esbern Snaris Søn/ kaltis *Bellus*, Belck/ Belg eller Feed: døde *Anno domini* 1232.

Iohannes

Iohannes Eſbernſøn/ vaar Konning *Valdemari ſecundj* Marſkalck. Hans Huſtru hed Ethle eller Edle/ hun haffde en Søn ved Aſſer Juliſøn effter *Iohannes* Eſbernſøns død/ aff Lundforlund i Sieland/ ved Antuorſchow. Hendis fordum Hoſbunde hed Niels Rolam/ oc en Daatter hed *Iuliana*. Deris Fæderne Vaben er her oc antegnet.

A. I.

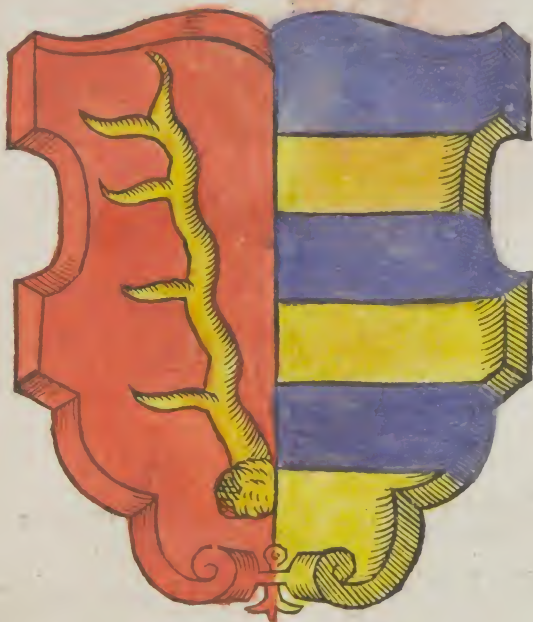
Dette Vabens Farffue.

Feldet paa den venſtre ſide Blaa/ paa den høyre ſide Rød/ det nederſte Feld Gul/ oc Sparren huid.

Juliana

Iuliana fick Jacob Haffue aff Skaane/ oc er i Sore oc begraffuen.

Niels Esbernsøn kaltis Mule / oc vaar Konning *Valdemarj* Staldmester. Hans Hustru hed Margret (Hand affledde en Søn hed Esbern Snerling) Oc førde saadant it Vaben som her hoss staar.

Dette Vabens Farffue.

Feldet paa den venstre side Rød/ och twigen Gul: paa den høyre side/ det første Feld Blaa/ det andet Gul/ och saa fremdelis ned at.

Cecilie Esbern Snaris ene Daatter/ haffde Oluff Graa aff Tersløff.

O. G.

Dette Vabens Farffue.
Feldet paa den venstre side Rød / paa den høyre side/ Sparrene Gule/ oc Feldet Blaa.

De haffde tho Sønner / *Iohannes* Oleson/ oc Anders Graa. Anders Graa haffde en Søn hed *Absolon*, oc en Daatter fick en hed Knud/ etc. Knud affledе en Søn hed Anders

ders Knudsøn / oc tuende Døttere / Ingebor-
ge Niels Palmesøns / som kaltis Reff / Hu-
stru / oc Etle Illug Thomissens Hustru.

Ingeborge Esbern Snaris den anden
Daatter / haffde Herr Peder Strangesøn aff
Kallenborg. Hand haffde tho Sønner /
Knud oc Anders / oc sex Døttere / *Magga*,
Margret / *Elizabeth, Marina*, Ingeborge / oc
en fick Oluff N. som haffde hiemme til Ro-
stock.

Knud bleff Hertug siden / oc en veldige
ypperlig Herre.

Anders / Peder Strangesøns Søn /
vaar Kongens Marskalck oc Skenck. Hand
haffde tho Sønner / Anders Litle / oc *Iohannes*
Litle / oc en Daatter hed Ingeborge / hun fick
Iohannes Huitting.

Dette Vabens Farffue.

Det øffuerste Feld paa den venstre side Rød/ paa den høyre side Grøn/ oc Bielcken Gul: det nederste Feld paa den venstre side Grøn/paa den høyre side Rød.

De haffde tilsammen en Daatter hed *Mariana*, vaar Niels Andersens Hustru.

Ingeborges Døttere aff Kallenborg/ *Mogga* oc Margret/ vaare tho Nunner.

Den tredie Daatter fick ved sin Hosbunde / Niels Erlandsens Hustru. Denne Niels Erland-

Erlandsøn haffde tho Sønner / Peder oc N. oc en Daatter fick *Iohannes* Rytting.

Den Fierde Daatter hed *Marina*, oc haffde met sin Hosbunde en Daatter / hed Margret. Denne Margret / ved sin Hosbunde haffde en Søn / hed *Iohannes Pincerna*, oc en Daatter hed oc *Mariana*.

Den Femte Daatter sagde ieg / kom til Rostock.

Den Siette Daatter hed Jngeborge / oc saa som hendis Moder / kom til stor ære / fick Greffue Ernst / oc afflede tho Sønner: Greffue Albret / som haffde til sin Hustru Esbern Vagensøns Daatter / oc Greffue Gunner *seu Geruinus*, oc de haffde tho Døttere hede *Christina* oc Jngeborge.

Greffue Albrets Hustru hed *Cecilia* Esbern Vagensøns Daatter / som siden skal omtales.

Greffinde Jngeborge / haffde met sin Hosbunde en Søn hed Herrich: oc en Daatter hed oc Jngeborge / vaar en Nunne.

Jngefrid Asser Røgs Daatter / Biscop *Absolons* Syster / hendis Hosbunde hed Peder / *Saxo lib*: 14. *Rege* 77. Haffde tho Sønner / Asser oc *Alexander*.

Om *Alexander* taler *Saxo* i sin 16. Bog *Rege* 80. Oc hand vaar Krigsøffuerste offuer de Skaaninger oc Sielandsfare / der de Krigede imod de Vender.

Alexanders Hustru hed Margret / Hand affleede met hende tre Sønner / *Absolon* Rød / hues Vaben her hoss staar / *Alexander* oc Niels.

Dette Vabens Farffue.

Det øffuerste Feld Gul / det nederste Feld Blaa / Kronen Gul / oc ørnen huid.

Niels

Niels/ som kaltis Falster/ vaar Stoldmester: haffde en Søn hed Anders Nielsøn/ oc fem Døttere. Estrit vaar en Nunne/ Gunild Tocke Pustis Hustru/ som før bleff omtalet. Den Tredie vaar Styg Huittis Hustru. Den Fierde/ Niels Andersøns Hustru. Den Femte hed *Elizabeth Iohannes* Rannesøns Hustru/ oc de haffde en Søn hed Ranne.

Samme Ranne haffde tho Sønner/ *Iohannes* Rannesøn/ oc Niels Rannesøn: Om dem tilforn bleff noget omtalet.

Herr Sune Skialmsøns Affkom.

DEn Fierde Skialm Huides Søn/ kaltis Sune Huitte/ eller Sune Skialmsøn. Hans Hustru den første hed *Cecilia*, en ypperlig Frue/ Oc den anden hed Inge. Hand haffde en Søn hed Jon Gallen. Denne Jon Gallen/ haffde en Daatter hed *Cecile*. Hun lod en Søn effter sig som kaltis *Iohannes* Kaare/ oc vaar her *Abbet* vdi Sore Closter trende gang/ sidste gang der alt Closteret vaar affbrent vdi den Tiende Abbets tid/ som hed Joseph (der da bleff affsat) *Anno dominj* 1247.

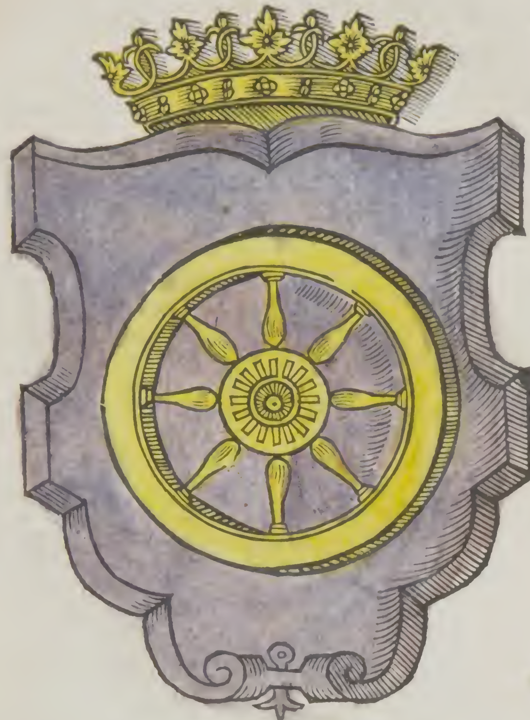
die Seruatij. Vide Catalogum Abbatum Sorensium.

Dette er om de Fire Herr Skialm Huides Sønner / som vaare Biscop *Absolons* oc Herr Esbern Snaris Fader oc Faderbrødre.

NU haffde denne samme Skialm en Daatter hed *Cecilie* (endog somme meener / at denne *Cecilie* vaar Sunes Daatter / oc icke hans Syster: see *Saxonem lib: 14. Rege 76.* Men mand skal giøre skilssmisse imellem Sune Skialmsøn / oc Sune Ebbe Skialmsøn) hun fick den strenge Herre Peder Tostensøn aff Borg / som siden kaltis Petersborg ved Sore Closter. Oc samme Slot oc Hoff bleff ødelagt aff Kong *Valdemaro* (som vor danske Krønick paa Rjm vdsat / giffuer tilkende) oc kom fra denne Slect til Sore Closter / dog alting met Vold oc Mure sig giffuer tilkende. De afflede en Daatter hed Inger aff Petersborg. Inger haffde ved sin Hosbunde sex Sønner / *Carolus*, Vlff / *Iohannes*, Skialm / Peder oc Niels.

Carolus bleff en veldig Herre / oc en Hertug vdi Suerrig / oc førde saadant Vaben som her effter staar.

Vlffs

Dette Vabens Farffue.

Kronen Gul / Feldet Blaa/ och Hiulet Gul.

Vlffs Husiru hed *Vna*, de haffde en Søn hed *Christianus*.

Iohannes vaar *Camerarius Regis Valdemarj.* Fra hannem scriffues at Peterſborg kom fra.

Skialm vaar Biſcop i Aarhuſſ.

Peder bleff oc Biscop i Aarhuss effter sin Broder Biscop Skialm/ oc førde dette Vaben/ som her staar hoss.

P. P.

Dette Vabens Farffue.

Feldet Blaa/ ørnen Gul/ det første Taffl Rød det neste Gul/ saa det ene om det andet paa lengden. Den anden Rad første Taffl Gul/ det neste Rød oc saa fremdelis. Den tredie Rad første Taffl Rød / neste Taffl Gul och saa fremdelis.

Niels kaltis Vagensøn. Hand haffde en Daatter hed Inger/ *vel* Ingeborg. Hun vaar først Monsis Hustru/ oc siden fick Greff

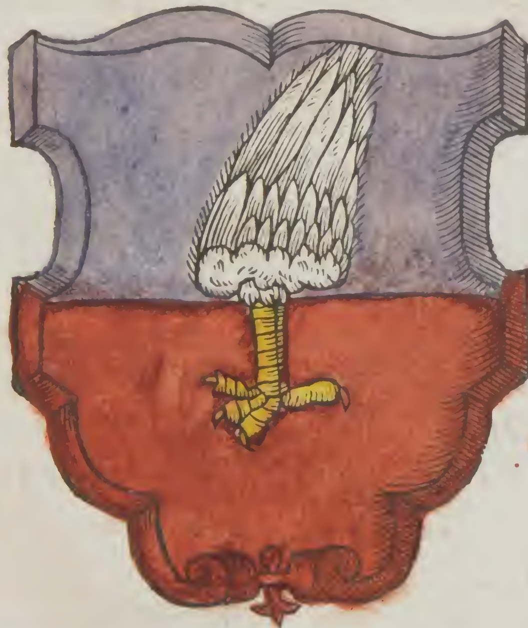
Ernst

Ernst aff Slicken/ haffde fire Sønner / Peder Monsen/ Niels/ *Iohannes* oc Laurentz.

Margret Jngers Daatter/ haffde en Søn hed Vagn Gallind. Denne Vagen Gallind haffde tho Sønner/ *Iohannes* Vagensøn oc Esbern Vagensøn/ oc en Daatter Margret Juris Stygsøns.

Esbern Vagensøn haffde en Daatter hed *Cecilie,* fick Greffue Albret/ Greffue Ernstis Søn/ som før bleff noget omtalet.

Vagensøns Vaben er dette.

Det øffuerste Feld Blaa/ det nederste Rød/ Vingen huid/ oc Kloffuen Gul.

Dette er saa mange / kortelige aff denne Herrestamme / som ieg saa iligen kunde vdlede. Oc finde wi den sidste Mand paa Suerdsiden / at haffue været Herr Anders *Pincerna* aff Thiustoffte / oc vaar den ottende Mand fra Herr Slau. Oc denne Herre gaff til Sore Closter det Gods wi haffuer vdi Stedstrup i Mierløssherrit/ for it Hundrit/ trediue oc otte Aar siden. Deris Vaben oc HerreSkiold findis vdi Sore Closters Kircke bemalet. Men de paa Suerdsiden vaare/ førde icke alle deris Fæderne Vaben. Men Kongerne foruende det effter deris Mandelige dad oc gierning/vdi Krig oc anden Rigens drabelige bestilling / heller ocsaa aff anden Aarsage / enten gammel Slect/ Byrd oc Suagerskab: oc stundem aff vellyst eller ringe Aarsag. Deris Adelstamme offte omuendis til Herrestamme/oc tit til yppermere eller mindre effter deris duelighed/ yndist/wduelighed / eller wheld/ Som *Saxo Grammaticus* i enden paa den fiortende Bog *Rege* 77. giffuer tilkende.

FINIS.

At

At disse Blad skulde icke staa ledige/ haffuer ieg antegnet de Herrers / Kongers/ Førsters oc Førstinders oc vnge Frøickeners Lig/ der ere begraffne i Sore Closter / aff Sore Closters *Calendarij* screffne Bøger.

1. Konning Christoffer Kong *Valdema-*
2. *rj* Fader / met sin Dronning *Eufemia,*
3. oc deris Søn Hertug Erick / vduaald
Konning / som døde til Kijl / oc bleff hid
ført / *Anno Domini* 1331.
4. Oc den vnge Hertug Valdemar deris
anden Søn / som døde i Herredagen til
Rostock / oc bleff hid ført: Oc tuende de-
5. ris Døttere / Frøicken Heluig / oc Frøi-
6. cken *Agnes.*
7. *Item,* Hertug Albret / Konning Chri-
stoffers Broders eller Systers Søn.
8. *Item,* Konning Valdemar den Fierde
Konning Christoffers Søn / oc den veldi-
ge Dronning Margretis Fader 1412.
(alij ponunt 1375.)
9. *Item,* Dronning Margret bleff her
først begraffuit / oc siden veldige henført
til Roskild aff Biscop Peder: oc ligger
der begraffuen.

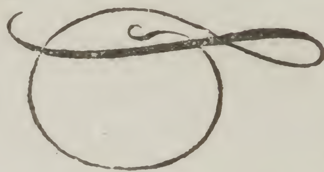
10. *Item*, Konning Oluff / Kong Hagens aff Norrig / oc Dronning Margretis Søn.

11. *Item*, Frøicken *Agna*, Konning Christoffers aff Beyern Syster.

12. *Item*, Hertug Gert aff Suansburg.

13. *Item*, Gundegut / Hertuginde aff søndre Jydland / som døde i Nordrop.

Foruden mange drabelige Herrer / hues naffn er screffuen i Lifffens Bog / oc aldrig forglemmis. *Psal:* 111.

Men i huad steder andre Konninger i Danmarck. Dronninger oc andre Førster oc Førstinder ere begraffne / oc deris døds Aar oc tid / met deris Graffscriffter eller *Epitaphijs*, vil ieg / om dette nu teckis / paa en anden tid omscriffue. Oc huis deris oc andre ypperlige Herrers / Edel Folckis / oc lærde Mends Graffscrifft der findis / da ocsaa kortelige antegne. Men de latine *Epitaphia* som findis i Sore Closter / vil ieg nu aleniste her tillegge.

Disse efterscreffne *EPITAPHIA* eller Graffscriffter/ findis i Sore Closter paa latine Verss i Choret / Kircken oc Closters Bøger.

KOnning Christophers / Konning *Valdemarj* Faders / Dronning Margretis OldeFaders / som met sin Dronning/ Dronning *Eufemia* oc deris vnge Herrer/ Sønner Hertug Erick vduaald Konge oc Hertug Valdemar/ oc tuende deris Døtter oc Frøicker/ ligger begraffuit i Chored / vnder den store Messing Graff: Oc der samme Stattelig begraffning bleff en gang opløfft/ bleff deris Messing *Epitaphia* noget split/ oc disse stycke Verss kand dog læsis der paa end nu.

STemmate dignos, corde benignos, req; potentes.
Regia Reges, hæc tenet ædes morte ruentes.
His decorus — — — — — — —
Qui Regno fuit heu proprio sine crimine pulsus
Alter ERICVS positus, Rex hic est filius — —
— — — cum mater pia, sua cui sociatur
Progenies: vtinam requies sibi contribuatur
Victor clarus, sensu guarijs frater ERICI

Rex tumulum Patris ————————————
—— *istum vult & Christum quomodo venerarj.*

KOnning *Valdemarj* den Fierdis Graffscrifft/ som døde paa Gurre *Anno Dominj* 1375. oc bleff først ført til Voringborrig oc begraffuit: Oc siden aff den Høyberømte veldige Dronning Margret hans Daatter/bleff ført til Sore Closter / oc i Chored findis hans sorte Marmorstens oc huide Allebasters Graff/som bleff meget i Greffuens Feide fordærffuet.

VAlmarus Regum non infima gloria Danum,
Quem tenet extinctū constructa ex marmore tūba:
Eiectus Regno, magna virtute regressum
Obtinuit, pulso forti de finibus hoste
Holsato, Patrias arces, terramq; redemit
Expositam precio, senserunt Principis arma
Inuicti, gentes ponto terraq; diremptæ
Vandalicæq; vrbes opibus fastuq; superbæ
O nimium, tandem vitæ pertesus obiuit
Gurræ. translatum recubat post funera corpus
Hoc tumulo Soræ, sed mens petit ardua Cælj
Fama solo remanet studijs celebranda nepotum.
C: M:

Kon-

KOnning Oluffs / Konning Hagens Søns aff Norrig / oc Dronning Margretis aff Danmarcks Graffscrifft. Met denne Herre oc Konning / kom det Konning Rige Norrig vnder Danmarckis Krone / for 195. Aar / siden dette Aar 1582.

OLAVS.

ILlustrißimæ trium Regnorum Borealium Reginæ Margaretæ filius, ex Haquino Noruagiorum Rege genitus, qui primùm Noruagiæ Regnum iure hæreditario ex morte patris obtinuit, regnante matre. Cum vero defuncto Auo materno Valdemaro, & Mater in Daniam ob heroicas animi dotes reuocata eßet ad Imperium, præstantißimæ Dominæ Reginæ beneficio, Danorum Rex in adolescentia, accepto à proceribus Regni iuramento designatur & declaratur: quo facto, vbi Gerhardum Holsatiæ Comitem, ex voluntate & consilio matris ac Procerum Regni, Ducem Regniq; Danici Vasallum solenni ritu creaßet. Paulo post immatura morte ex hac vita euocatus, hîc Soræ inter Materni Proaui & Aui tumbam sepultus est, Dignißimæ Dominæ

minæ matri Reginæ, vtriusq; Regni Ius & imperium relinquens, Anno 1387.

DAnica Noruago genuit me Margaris illa
Quæ fuit Haquino iuncta connubio.
Et Ius Noruagum, sed Danum gratia Regem
Signat, vbi fatis cum Patre, cedit Auus.
Sed mihi negat Regna mors immatura deinceps
Noruagia vt Dano pareat imperio
Et matris tanta regnantis laude, triumphus
In Succos, toto notior orbe foret. (dor
Inter Auum & Proauum nunc Soræ corpore con-
OLAVS, Cœli lumine mente tegor.
At qui me ob similes vultus se finxit eundem
Nutricis ludens arte doloq; meæ.
Falsterbodensi cineres commisit arenæ
Supplicium in ficto corpore vt ignis agat.
I. B.

ALIVD IN MARmore.

HOc cubat OLAVI paruo sub marmore corpus
MARGARIDA Regis matre potente fati.
Hæres Regnorum fuerat Princepsq; duorum
Hæredem at fecit mors properata Poli.

Hues

HVes andre Strenge/ Edel oc Hederlige Folckis Lig der ere begraffne i Sore Closters Chor oc Kircke/ oc huo oc huem forne Sore Closter haffuer faarestaaet/ oc været der Abbet i mange Hundrede Aar / fra først det er stifftet til disse tider/findis i den Taffle der er i Choret opsat ved den Syndre side aff høye Altar / som ieg icke paa denne tid vil omtale. Men allereniste Graffscriffterne oc *Epitaphia* paa Latine antegne. De rette *Fundatores* findis her for i min Scrifft.

I en ret gammel Pergamentz Bog/ som vaar i Sacristien vaar dette Biscops *Absolons* Faders Broders / Herr Sune Skialmsøn oc hans Frues/ Frue Cecilies *Epitaphium*, som er *Saxonis Grammatici* dict oc Vers.

BVsta tegunt Cineres Sunonis Ceciliæq;
Quos mors seiunxit, sors combinauerat æque.
Vxoris decus ille fuit, decus illa marítj
Par decus amborum, generis par splendor auiti.
Strenua militiæ virtus effulsit in illo,
Illa pudicitiæ micuit signata sigillo.
Non hæc tanta fuit nisi tanto coniuge digna
Tantos tamq; pares iunxit fortuna benigna.

Nu følger nogle Graffscriffter den værdige oc videberømt oc Naffnkundige Herris Biscops Absolons/ Erchibiscops i Lund oc Biscops i Roskild/ som døde *Anno Dominj* 1201. 21. *Martij*, screffne aff *Saxone Grammatico*, oc andre Lærde Mend.

EPITAPHIUM PRÆDULCIS memoriæ, ac cum omni reuerentia nominandi D. ABSOLONIS, quondam Archiepiscopi Lundensis, & administratoris insignis Ecclesiæ Roschildensis, nec non & huius loci fundatoris, sub hoc ligneo Sarco tumulati.

HOc ABSOLONEM tumulo post fata reclusit
Ultimus humanæ conditionis honos.
Hic primas, sua prima tenens, docet vltima cun-(ctis
Ingruere, & nullum posse manere diu.
Corpore nactus humum, lustrat spiramine Cœlum,
In duo diuisus, gaudet habere duo.
Pax patris, Patriæq; parens, hoc puluere pausat.
Certa salus populi, plebis opima quiès.
Virtutis specimen, Iusti pater, autor honestj,
Militiæ robur, relligionis apex.
Hostibus excidium, tutamen Ciuibus, æquj
Arbiter, armorum gloria, pacis amor.

ALIVD.

ABSOLON hic primas, ſpetiei iure ſecundus
Abſolon, Ore Cato, probitate David Samuel re
Currus & Auriga, Pater & patronus, Ouile
Et Paſtor, pax & Patriæ Dux, legifer & lex,
Fortibus hic Samſon, Salomō ſapientibus, Abrâm
Iuſtis, peruerſis Phinees, fuit anchora Danis.
Quicquid Achillis erat, quicquid Platonis, in eius
Splenduit ingenio, teſtatur gloria famæ.
Nunc pater emeritus, Danorum puluere pauſat,
Terris ſtans fama, meritò cœleſtibus aſtat.

S. G.

Item, ALIVD.

Pontificum exemplar, Doctorum norma virorum
Eccleſiæq; decus ABSOLON iſte fuit.
Vnus erat pariter cleri, populiq; patrumq;
Splendida firma, vigens, gēma, colūna decus.
Inuida mors, meliora magis, pulcherrima quæq;
Ocius occidit, plus prætioſa premens.
Æquat honoratis deſpectos, neſcit honorj
Parcere parca, probans eſſe neceſſe mori
Omnia mortalis finit mortalia finis,
In cinerem redigens, quod fuit antè cinis.
Inſignem pietate virum, mors abſtulit ipſis
E terris, vltra viuere neq; ſinit.

Legifero viduata tuo flens Dacia plora
Præsulis vt pace potiatur Spiritus ora.

EPITAPHIUM EIUSDEM PER
Reuerendum D. Doctorem Lagonem Vrne
Episcopum Roschildensem.

NOn fuit in toto quisquam præstantior orbe
Nulla magis clarum fudit Origo virum.
Omnis in hunc virtus confluxit munere pleno
Neu quemquam vicio præstitit esse locum.
Quicquid Achillis erat, quicquid Platonis in eius
Splenduit ingenio, moribus atq; sono.
Fortior extiterit, an doctior, ambigit omnis
Pectora cui sacri nota fuêre viri.
Ad sacra gentiles armis transire coegit,
Huc mihi ne dubites, Rugia testis adest,
Excubijs cuius patriæ pax constitit: huius
Dania iam fatis preßa reuixit ope.
Huic eadem tanto viduam se sole quæratur,
Et lucem luci iure dabatur / precetur ei.
Eximio caßum doleat se sidere mundus
Vlterius simile non habiturus ei.
Lux benedicte tuo præsens huic lumen ademit
Donatura nouum perpetuumq; sibi.

EPI-

EPITAPHIVM NOBILISSIMI Viri M. Henrici Christierni, Senatoris Regni Danici, & Abbatis Sorensis, marmori incisum.

PRogenie clarus, virtuteq; clarior, alto
Abbas Henricus clauditur hoc tumulo.
Annis ipse nouem Vitschæl, sex præfuit Esrom,
Huic triginta vno subdita Sora fuit. (bri,
M. quoq; D. ter XXX simul octo, mense Decē-
Luceq; ter dena morte peremptus obit.

E. S.

EPITAPHIVM DOMINI OLAI Laurentij Karsemooß Abbatis Sorensis, marmori incisum, qui vixit in Cœnobio Sorensi 65. annis, & præfuit Cœnobio 9. Annis, obijt 1565. 10. Maij. ætatis suæ 77.

Quisquis es, humanis noli confidere rebus
Tam nihil est magnum, quin queat eße nihil.

I. F. D.

EPITAPHIVM MAGISTRI HIlarij Iohannis, qui cum Hafniæ Mathesin aliquandiu magna cum laude profeßus eßet, correptus Mania, qua & ad vitæ exitum laborauit plurimis annis, Soræ mortuus est Anno Domini 1567. die Apost: Simonis & Iudæ.

SCania, quo multum docto gaudebat alumno
Hilarius fatis, preßus & actus obit.
Floruit at tamen Musis & clarior arte
Dum mens in vegeto corpore sana fuit.
Ingenij primum, tum vitæ lumine caßus
Occidit, ablatum reddit vtrumq; Deus.

C. M.

REVERENDVS ET DOCTVS vir, Magister Chanutus Petri Boëlij Ripensis, Lector & Pastor inditi Cœnobij Sorensis in Selandia Daniæ, placidè & piè ex hac vita emigrauit, Anno Domini 1569. Septemb: 8. die. ætatis 30. officij tertio.

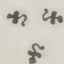
SVbiecta recubat Chanutus molliter vrna
Petræus claræ, quem genüere Ripæ.
Ingenium Musis cultum florentibus annis
Est vbi Balthiacis septa Minerüa fretis.

Post

Post Viteberga viris semper fœcunda disertis
Instituit, celebrem contribuitq́ gradum.
At tandem sacri lectoris munere functus
Soræ, graßanti morte petitus obit.
Doctrinæ similes mores & vita fuerunt,
Mors igitur vitæ est, fons & origo nouæ.
C. M.

Est & aliud antiquum in marmore Epitaphium, non ingratum.

ABbati gratus famulus iacet hic tumulatus
Ionas ablatus, nobis Sanctis sociatus.
Ierusalem repetit bis, ter Romamq́ reuisit,
Et semel ad Sanctum transijt hic Iacobum.

I: Cardanus lib. 15. Cap. 80. de varietate, ait. Neq́ vitiosum Historico, sed vbi Historia (vt dixi) per se sterilis sit, licet iocis ac fabulis eam exornare. Quamobrem & iure ab his Titus Liuius abstinuit, & Herodotus iustè damnatur, & Saxo Grammaticus laudatur, &c.

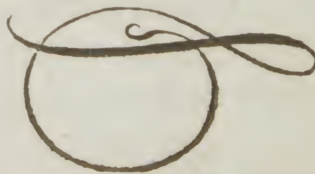

Morten Pedersön.

Dette Vabens Farffue.

Feldet paa den venstre side Blaa oc Krandzen Grøn/ paa den høyre side feldet Blaa oc Kaarsit Rød.

CATALOGUS

Eller Register/ paa de værdige Fæders Biscopers naffn vdi Roskild / fra den Første/ oc til vor tid / 1589. met nogle deris *Epitaphijs* oc Graffscriffter.

DEn Første Biscop i Roskild hed *Verbrandus* eller Gerbrand/ oc bleff tilskickit aff Kong Suend Tyffskæg / som bleff døbt i Skotland: Oc vaar den 65. Konning i Danmarck. *Saxo lib : 10.*

Den Anden hed *Anaco*, om huilcken *Saxo* taler i sin 11. Bogs begyndelse. *Rege 69.*

Den Tredie hed *Vilhelmus*, en Engelsk Mand/ Oc er begraffuit i Roskild Domkircke ved den søndre Chors dør. *Saxo* taler meget om hannem/ som er merckeligt/ *lib : 11.* Oc døde *Anno 1074.*

Denne *Vilhelmi* Graffscrifft oc *Epitaphium*, findis bemalet i Roskild Domkirckis Chor/ saaledis:

EPITAPHIUM VILHELMI,
olim Episcopi Roschildensis, carmine Iambico, trimetro, Hypponactico, conscriptum.

VILHELMUS olim Episcopus Roschildensis,
Præstantibus DEI relucebat donis:
Pietate, Religione, percelebri vita
Et sancta : & omni virtutum genere illustri,
Adeò, vt in incerto erat, is ne officio tali
Dignior erat, an illo officium: tam spectatum

Episcopatus præstitit sui exemplum.
Hic fretus innocentia, atq; item iusto
Iniusti homicidij dolore permotus
Quod à Rege factum erat, libidine magis, quàm
Ratione, Regem ipsum quamuis magnum, & tali
Regno potentem, comitatuq; stipatum,
Magno repulsum baculo, prohibuit templo,
Rebusq; sacris, donec pœnitens facti
In gratiam cum Ecclesia, ac DEO offenso
Redisset. His actis, tempore non ita multo
Post, mortui iam Regis huc deferebatur
Funus. Quod vt rescitum est appropinquare
Vrbi: duo Sepulchra confici iussit,
Duobus etiam pheretris adornatis, ibat
VILHELMVS obuiam: postq; ad funus ventum est,
Oratione facta, vt illi (quem in terris
DEO patri iam lucrifecerat, sanam
Per admonitionem) commori posset,
Mox membra collapsus, animam sanctam cœlo
Reddidit, atq; inde vterq; suo loculo impostus
Hanc sacram ad ædem paritèr (mirabile dictu)
Magno omnium stupore deportati sunt.
VILHELMO honorificè sepulto, ac de more
Episcopalibus insignibus vnà cum illo
Terræ reconditis. Nouo DEVS funus
Miraculo, hominum memoriæ consecrauit.
Hæc ipsa namq;, vt obruta cumulo terræ
Vltrò sepulcrum reddidit. Translatum ergò
Huc funus est, ac magna cum religione
Hoc in loco commendatum Sepulturæ.

SENARII.

VILHELMVS autem obijt anno millesimo
Et septuagesimo, additis quatuor. Den

Den Fierde/hed Biscop Suend *Noricus*, oc døde paa sin Pillegrims Reise til det hellige Land oc Jerusalem/ paa den Ø Rhodis/ vdi Kong Oluff Hungers tid.

Den Femte/ Biscop Peder Bodilsen.

Den Siette/ vaar den merckelig Herre Biscop Eschild/ bleff siden Erchibiscop i Lund i Skaane/ som meget tales om hoss *Saxonem*: Oc døde hoss *S. Bernhardum* sin Metstalbroder i sin *studijs*, i *Clarasalle* Closter i Franckrige.

Den Siuende/ hed Biscop *Richo*, vaar Konning Ericks *Cappellan* tilforn.

Den Ottende *Asser*, vaar før en Canick aff Eskilsø. Hand døde *Anno domini, 1159.*

Den Niende Biscop/ vaar den naffnkundige Helt oc Herre/ Biscop *Absolon* Huide: bleff Erchibiscop til met i Lund i Skaane/ *1178.* Oc vaar ved det Regiment i 22. Aar. Om huilcken *Saxo Grammaticus* vidløfftige omtaler i Histori vijs: hues Herrestam oc *Genealogi*, ieg haffuer kortelige antegnet her i denne Scrifft/ Oc hans *Epitaphia* oc Graffscriffter er offuen for antegnet/ och saa døde *1200. die Benedicti.*

Den Tiende vaar Biscop Peder Simensøn/ bleff Biscop 1201. Oc døde anden dag *Simonis & Iudæ. Anno 1214.* vaar Biscop i 13. Aar.

Den Elleffte vaar Biscop Peder Saxesøn/ som bleff siden Erchibiscop i Lund i Skaane/ *Anno 1218.*

Den Tolffte/ Biscop Peder Ibsen/ bleff Biscop 1215. oc vaar Biscop ved otte Aar. Døde vdi Konning Ericks tid/ kaltis *Peregrinus ad Dam.*

Den Trettende/ Biscop Niels Styg/ eller Lung. Døde vdi sin vdlendighed i *Clareuall*, den anden

dag *Mauritij, Anno 1249.* vaar Biscop mere end 21. Aar.

Den Fiortende/ Biscop Jacob Erlandsøn/ bleff siden Erchibiscop i Lund i Skaane/ *Anno Domini, 1274.* vaar Biscop i 25. Aar.

Den Femtende/ Biscop Peder Bang. Stifftet *Sigfridi præbent,* Lidde meget i sin vdlendighed/ for den hellige Kirckis skyld: oc kom igen til Land oc Folck/ oc døde *S. Iohannis Baptistæ* afften/ *Anno Domini. 1277.* vaar Biscop i 3. Aar.

Den Sextende/ Biscop Stig/ vaar Biscop oc i 3. Aar. døde *die Prothi & Iächinti, Anno 1280.*

Den Syttende/ Biscop Inguar/ vaar Biscop i 10. Aar. Døde *S. Gregorij* dag/ *Anno Domini, 1290.*

Den Attende / vaar Biscop *Iohannes* Krog/ vaar Biscop i 10. Aar. Døde *S. Osualdi* Kongis dag. *Anno 1300.* Bleff i Sore Closter begraffuit.

Den Nittende/ Biscop Oluff/ som stifftet vor Frue Capel. Vaar Biscop i 20. Aar. Døde 1320. *6. Idus Martij.* Ligger i sit Capel begraffuit/ met saadan Graffscrifft.

OLAVS Episcopus Roschildensis primus fundator huius Capellæ. Obijt Anno Domini, 1320. 6. Idus Martij.

Den XX. Biscop/ *Iohannes* Hynd. Vaar Biscop i 10. Aar. *Funderit* hellig Geistes huss i Roskild/ ved *S. Laurentij* Kircke oc Taarn. Er nu nest ved Torffuit. Døde vor Frue afften i Faste i Straalsund. *Anno Domini, 1330.*

Den XXI. vaar en Munck/ kaltis Broder Hans Nyborrig. Vaar Biscop i 14. Aar. Døde anden dagen *S. Vincentij. Anno Domini 1344.*

Den

Den XXII. Vaar Biscop Jacob Poffuelsøn.

Den XXIII. Vaar Biscop Henrich Gertsen/ vaar Kongens Sangmester. Om hannem talis i vor danske Historier. Døde *Lucæ Euangelistæ* dag/ *Anno 1368.* Hans Graffscrifft liuder saa:

Hic iacet HENRICUS quondam Episcopus Roschildensis, cuius anima in pace requiescat.

Den XXIIII. Vaar Biscop Niels Jbsen de Rijbs, som *funderit S. Laurentij* Capel. Vaar Biscop i 27. Aar. Døde *paschæ Virginis* dag/ *Anno Domini, 1395.* Hans Graffscrifft liuder saa/ i *S. Laurentij* Capel/ statlig i Messing vdstucken.

Dominus NICOLAUS Dei gratia Episcopus Roschildensis, qui obijt Anno Domini 1395. 18. die mensis Ianuarij, Cuius anima per Dei gratiam requiescat in pace.

Den XXV. vaar den store Peder *Iohannis* Søn. Døde de 11. Tusind Jomfruers dag. Vaar Biscop i 21. Aar. *Anno Domini, 1416.*

Den XXVI. Vaar Biscop Jens Andersen. Vaar Biscop i 14. Aar. *Funderit* de X. Tusind Ridders Alter. Døde *diuisionis Apostolorum, Anno 1431.* Hans Graffscrifft liuder saa:

Dormit Iohannes Andreæ hoc marmore tectus,
Mens vigilat, summo perfruiturq́; bono.
Prudens, consilijsq́; boni fuit, integer atq́;
Candidus, & veræ religionis amans.

Den XXVII. Vaar Biscop Jens Pedersen. Vaar Biscop i 17. Aar. Døde hellig Kaarss afften *exaltationis, Anno Domini, 1448.* Hand ligger begraffuit i Choret i Roskilde Domkircke/ met saadan en Graffscrifft.

Hic iacet venerabilis pater & Dominus, Dominus IOHANNES, quondam Episcopus Roschildensis, qui obijt Anno 1448. in profesto exaltationis sanctæ crucis.

Den XXVIII. Vaar Biscop Oluff Daae. Døde *S. Valentini* afften/ *Anno 1461.* Vaar Biscop i 13. Aar.

Den XXIX. Vaar den Hederlige Herre/ Biscop Oluff Mortensen/ som *Funderit S. Birgittæ* Capel. Vaar Biscop i 14. Aar Døde i Kiøbenhaffn/ *S. Augustini* dag/ *Anno Domini, 1475.*

Den XXX. Vaar Biscop Niels Skaffue. Vaar 18. Aar Biscop. Døde S. Mortens dag/ *Anno 1493.* Hand ligger begraffuit ved den Søndre side aff Choret i omgangen/ met dette *Epitaphio* oc Graffscrifft.

Hic sepultus est NICOLAVS SKAFVE, Episcopus Roschildensis, qui obijt 1493.

Propter nomen tuum DOMINE propitiaberis peccato meo, multum est enim.

Den XXXI. Vaar Biscop *Iohannes* Ibsen/ i 19. Aar. Døde tredie Paaske dag/ *Anno 1512.* Ligger begraffuit mit paa Domkirckens gulff / met saadan en Graffscrifft som her efftersølger.

Reue-

Reuerendus pater, Dominus IOHANNES IACOBI, Episcopus quondam Roschildensis hoc loco sepultus, Anno 1512.

Paa den samme Sten/ staar dette ocsaa:

Eodem anno obijt IOACHIM IACOBI, eiusdem Episcopi frater, sub hoc etiam marmore sepultus, cuius gener, Vir nobilis IOACHIMVS BECH de Førsløff, hæc vt nota essent, hic sculpta voluit.

Den XXXII. Vaar Bisćop Laue Vrne/ vaar Bisćop i 17. Aar. Døde *die Petri Martyris, 1529.* Hand ligger begraffuet i *S. Laurentij* Capel/ met saadan en Graffscrifft.

Venerabilis Episcopi Roschildensis, Domini LAGONIS VRNE Sepulchrum. Orate Deum pro eo. Obijt autem Anno Domini, 1529. die 20. Aprilis.

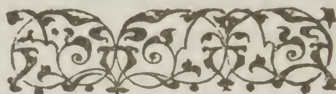
Miserere mei DEVS, quoniam in te confidit anima mea. DEVS propitius esto mihi peccatori.

Den XXXIII. Vaar vduald til Bisćop/ Jacob Rønnow. Fick Bisćopdømmet aff *Friderico* den Første/ Konning i Danmarck. Oc siden fick alle Herr Bispernis Regiment ende: Oc bleff til *Superintendent* sat i deris sted/ Først:

Doctor Petrus Palladius Ripensis, den første Euangeliske Bisćop i Kiøbenhaffn. Vaar i 23. Aar *Superattendent.* Døde den 3. dag *Ianuarij, Anno 1560.*

Den anden/ *Doctor Iohannes Albertius Hafniensis.* Vaar Biscop i 9 Aar. Døde 1569.

Den Tredie/ *Doctor Paulus Matthiæ Coagiensis,* som endnu leffuer. GUD vnde hannem til sin ære/ it langt oc Gudeligt Liff oc Leffnet/ AMEN.

Dette er alt sammen funden vist oc sant i alle Maader. Actum Aalb: d. 29 Jan[illegible] 15[illegible]

Prentet i Kiøbenhaffn/ aff Laurentz Benedicht.
1589.
Cum Gratia & Priuilegio Serenißimæ Regiæ Maiestatis.

